

Het Elektronisch Kattenpatiënten Dossier

29 oktober 2012

Hoe goed en efficiënt verlopen de diagnose en behandeling van mijn kat. En vooral wat worden we uitvoerig en efficiënt geïnformeerd over stappen in en kosten van de behandeling. Het patiëntendossier kan van start, lees ik in de Volkskrant. Een grote verbetering, maar nog niet genoeg.

Een paar weken geleden op zondagavond zien we het al: foute boel. Kookai loopt maar naar de bak om met zijn poten in de korrels te krabben. We kennen het van onze vorige katers: niergruis, een typisch katerprobleem. Ook al geef je alleen maar speciale niergruispreventiebrokjes, het kan de kater blijkbaar toch overkomen. Met de dierenarts valt direct voor de maandagavond een afspraak te maken. Maar katten voelen aan dat er iets op handen is en Kookai

smeert hem dus op een onbewaakt moment. En als doorgewinterde buitenkat laat hij zich ook niet meer zien. Speurtochten door de buurt en verleidingstactieken met rammelende brokjesdoos ten spijt.

Met hangende pootjes belt echtgenoot S de dierenpraktijk af en zonder no show boete wordt de afspraak verzet naar de volgende dag. Kookai meldt zich weer aan de voordeur en verwaardigd zich binnen te komen. Hij houdt zich groot maar als ik thuis kom zie ik wel dat de zaak ernstiger is geworden en Kookai eigenlijk amper meer op zijn pootjes kan blijven staan.

Aan de dialyse

De volgende ochtend staan we prompt om half negen voor de deur van de dierenartspraktijk. Afspraak of niet, er moet iets gebeuren. Het gaat echt slecht. Kookai wordt direct opgenomen, ook al is de praktijk die nacht getroffen door inbraak. We kunnen 's middags bellen wat de diagnose is. En die is niet fijn: ernstig nierfalen. Kookai ligt aan de dialyse. We moeten 's avonds op de praktijk komen voor een gesprek. De assistentie doet dat heel professioneel.

Afijn, ik ga hier niet de hele kattenweek verslaan. En voor alle meelevende kattenliefhebbers, ja, Kookai heeft het overleefd na vier dagen dialyse. Maar helaas, ondanks een hoopvol vooruitzicht op het effect daarvan, was er terugval, waardoor een operatie met 'penisamputatie' en 'damesopening' na de dialyse moest worden ingezet.

Patiëntinformatie

Ik breng deze ervaring naar voren vanwege de 'patiëntinformatie'. Op dag 1 krijgen we keurig uitgeprint de anamnese mee. Wat het lichamelijk onderzoek heeft uitgewezen, wat het laboratorium allemaal heeft onderzocht, wat de conclusie is en wat het behandelplan voor de komende dagen zal zijn. Met referentienummer 1634, gepersonifieerd op Kookai, en als factuuradres staat dat van ondergetekende vermeld. Pin- of creditcardbetaling kan (moet) ter plekke en je krijgt direct de gespecificeerde factuur mee. Dag 2 gaat idem dito; het behandelplan wordt iets aangepast omdat het effect van de dialyse minder is dan gehoopt. Het woord 'penisamputatie' wordt als opmerking toegevoegd voor het geval dat de dialyse niet het beoogde effect blijft hebben.

Gespecificeerde nota

Bijna 1500 euro armer, maar een gezonde, nog beetje onwennig damesachtig plassende kater rijker, moet ik constateren - en dat vind ik armoedig - dat een kat als patiënt meer en betere informatie ontvangt dan een mens als patiënt. En die 1500 euro? Dat is natuurlijk veel geld en ik heb geen verzekering (die je overigens wel kunt afsluiten voor je huisdier). Maar ik weet wel precies waarvoor ik al die zeven dagen heb betaald: al het

laboratoriumonderzoek, de afgelegde bezoeken en consulten, de dialysedagen, de verblijfskosten, de operatie, de medicijnen, de kap voor om de kop, de nazorg en wat dies meer zij, zijn gespecificeerd.

Tijd dringt

Ik haal mijn kattenervaring aan omdat ik donderdag 25 oktober op de voorpagina van *de Volkskrant* de nieuwskop lees 'Het patiëntendossier kan van start, voor iedere burger die dat wil'. Huisartsen, apotheken en ziekenhuizen zijn er via de Vereniging van aanbieders voor zorgcommunicatie uitgekomen. Een jaar nadat de Eerste Kamer de wet op het epd verwierp. Van 'ja, tenzij', is het nu 'nee, tenzij toestemming van de patiënt' geworden. Chapeau voor de vereniging: het is absoluut een noodzakelijke verbetering die recht doet aan het immense belang van elke patiënt. Maar helaas geen voldoende verbetering, want ik lees ook in het artikel dat de patiënten hun medische zorgdossier bij de zorgverleners kunnen inzien. Dat lijkt me in de huidige digitale tijd hopeloos ouderwets om niet te zeggen prehistorisch. Je moet je dossier toch net als je bankrekening ook vanachter je eigen bureau, stoel of bed kunnen inzien?

En het epd gaat alleen over de cure. Ik roep bij deze ActiZ op om als de wiedeweerga aansluiting bij deze ontwikkeling te zoeken. We hebben de mond vol over ketenzorg, welnu, hier de digitale kans het meteen in de praktijk te brengen.

In maart 2011 schreef ik een column met de titel '**Zet het epd in gewonemensentaal**' en haalde een Amerikaans voorbeeld uit 2002 onder de naam 'patient care' aan. Een eenvoudig, transparant, veilig en toegankelijk epd voor behandelaren en patiënten.

Een kat heeft negen levens. De mens een. De tijd dringt om serieus werk te maken van een elektronisch patiëntendossier met de patiënt als 'BAAS OVER EIGEN DOSSIER'.

Hetti Willemse, www.publicarea.nl
www.zorgvisite.nl